

Az 1962. évi 1–2. számban meghirdetett pályázat azt kívánta, hogy vizsgáljuk meg párhuzamos rezgőkör ellenállását a kapacitás, esetleg a frekvencia függvényeként, ohmos ellenállás esetében is, természetesen váltóáramok mellett. Ha egy rezgőkörre váltófeszültséget kapcsolunk, ennek következtében a rezgőkörön váltóáram folyik át, amelynek frekvenciája azonos a váltófeszültség frekvenciájával, de a fázis általában eltérő. Ellenállásnak kívánjuk nevezni a feszültség és áramerősség amplitudóinak hányadosát. Ez az ellenállás igen érdekes módon függ a rezgőkör adataitól és a frekvenciától, az ún. rezonanciaesetben pedig maximuma van. Talán nem kell külön kiemelnünk, hogy az elektromosságtan milyen sok kérdésével állnak kapcsolatban ezek a problémák.

Turcsik István és Vesztergombi Ferenc (Budapesti Piarista Gimnázium III. o. tanulói) közösen készített dolgozatukban különböző tekercsek esetében mérésekkel vizsgálták meg az ellenállásnak egyrészt a kapacitástól, másrészt a frekvenciától való függését. Az elméleti képletet az irodalomból vették és kísérleteikkel a legtöbb esetben szépen igazolták akkor is, ha az ohmos ellenállást ismert ellenállások bekapcsolásával változtatták. Taglalták a rezgőkör működését. Kísérleteiket korszerű eszközökkel igen alaposan és gondosan végezték el.

Parragh Zoltán (a budapesti I. István gimn. III. o. tanulója) dolgozatának első, nagyobbik részében az ellenállással összekapcsolt kondenzátor és tekercs egyenfeszültség esetében mutatott viselkedését tárgyalta. A váltófeszültség eseteire vonatkozik a dolgozat második, kisebb része. Kísérleteket nem végzett, helyette igen alapos számításokkal foglalkozott, igen sokszor apró időelemekre bontva követte a folyamatokat. Konkrét számításai sok esetben pótolják a kísérleti megfigyeléseket. Dolgozata a váltóáram jelenségeinek igen alapos megértését bizonyítja.

A bírálóbizottság javaslata alapján a két dolgozat 100–100 Ft jutalomban részesül.